A TISZAUGI HOLT-TISZA VÍZIÁLLÁSAINAK SZABÁLYOZÁSI KONCEPCIÓJA

Egyeztetési háttéranyag és fejezetenkénti indokolás
a rendelettervezet előzetes véleményezéséhez

A társadalmi egyeztetés célja

Jelen dokumentum célja, hogy a rendelettervezet előzetes véleményezéséhez ne pusztán egy jogszabályszöveg álljon az érintettek rendelkezésére, hanem egy olyan közérthető háttéranyag, amely bemutatja a szabályozás mögötti gondolkodást, a rendezni kívánt élethelyzeteket, a tervezett megoldások indokait és egyúttal a konkrét szabályokat is. Az anyag ezért tudatosan ötvözi a leíró, magyarázó megközelítést a tervezetben szereplő konkrét fogalmakkal, műszaki paraméterekkel, eljárási szabályokkal és díjakkal.

A cél az érdemi párbeszéd. Az Önkormányzat azt szeretné, hogy a Holt-Tiszán lévő víziállások használói, a parti ingatlanokkal rendelkezők, a horgászok, a civil közösségek, valamint minden érdeklődő pontosan lássa, milyen rendszer kialakítása körvonalazódik, és ne csak általánosságban, hanem az egyes konkrét megoldásokhoz is hozzá tudjon szólni.

A dokumentumban ismertetett számértékek és feltételek a jelenlegi rendelettervezetet tükrözik. Az előzetes véleményezésnek az a szerepe, hogy a végleges szabályozás elfogadása előtt kiderüljön: ezek a helyi viszonyok között megfelelőek, arányosak és végrehajthatók-e, illetve hol indokolt módosítás vagy pontosítás.

Általános indokolás – milyen problémát szeretnénk rendezni?

A tiszaugi Holt-Tisza a település egyik meghatározó természeti és közösségi értéke. A vízterület egyszerre kapcsolódik a horgászathoz, a pihenéshez, a vízi és szabadidős tevékenységekhez, a helyi közösségi élethez és Tiszaug turisztikai lehetőségeihez. A víziállások – közismert nevükön stégek – régóta ennek a használatnak a részei, ugyanakkor az egyes stégek jogi helyzete, mérete, műszaki állapota, kialakítása és használati módja eltérő.

A szabályozás alapvető célja ezért nem a stégek megszüntetése, hanem a kialakult helyzet rendezése. Olyan rendszert szeretnénk létrehozni, amelyben a jogszerűen fennálló víziállások használata kiszámítható maradhat, a rendezetlen helyzetű stégek számára megnyílik a jogi rendezés lehetősége, az új stégek pedig előre ismert és egységes feltételek szerint létesülhetnek.

Ezzel párhuzamosan védeni kell a Holt-Tisza medrét, vízminőségét, nádassal borított területeit és természetes karakterét. A szabályozás ezért nemcsak jogi, hanem műszaki és környezetvédelmi kereteket is meghatározna. A hosszabb távú cél egy olyan Holt-Tisza, ahol a víziállások rendezett módon illeszkednek a tájba, nem veszélyeztetik a víz használatát és fenntartását, és az egyéni használati lehetőségek mellett a közösségi vízparti hozzáférés is biztosított marad.

I. A szabályozás alapjai és a víziállások típusai (1–3. §)

A szabályozás első lépése annak egyértelművé tétele, hogy mit tekintünk víziállásnak, és milyen különbséget teszünk az egyes stégek jogi helyzete között. Ez azért fontos, mert más megközelítést igényel egy most létesítendő stég, egy régi, érvényes hozzájárulással rendelkező stég, illetve egy olyan régi víziállás, amelynek használati jogcíme jelenleg nem igazolható.

A tervezet víziállásnak tekinti a Holt-Tisza vízterületén, illetve medrében elhelyezett, a mederfenékhez vagy a parthoz rögzített, járófelülettel rendelkező építményt. „Új víziállás” az, amelyet a rendelet hatálybalépése után kívánnak létesíteni; „meglévő víziállás” pedig az, amely a hatálybalépéskor ténylegesen már a Holt-Tiszán áll.

A meglévő stégeken belül lényeges különbség lenne a jogszerű és a rendezetlen víziállás között. Jogszerűnek az a stég minősülne, amely mögött érvényes önkormányzati hozzájárulás áll. Rendezetlennek az a meglévő stég számítana, amelynél ilyen jogcím nem igazolható. A rendezetlen minősítés nem jelenti automatikusan a stég megszüntetését, de automatikus legalizálást sem: a fennmaradás rendezését külön eljárásban kell megvizsgálni.

A tervezet ezen túl két használati kategóriát is megkülönböztet. A „lezárható víziállás” olyan stég, amelynél külön önkormányzati hozzájárulás alapján lehetőség nyílhat mások használatának korlátozására vagy kizárására. A „közhasználatú víziállás” ezzel szemben az Önkormányzat által közösségi használatra létesített vagy kijelölt stég.

A szabályozás fontos alapelve, hogy az önkormányzati hozzájárulás a meder használatához adott tulajdonosi, illetve mederhasználati hozzájárulás.

II. A stégek helye, mérete és műszaki kialakítása (4–7. § és 1. melléklet)

A tervezet egyik legfontosabb célja, hogy a jövőben előre kiszámítható legyen, hol és milyen stég létesíthető. Nem az a cél, hogy minden víziállás teljesen egyforma legyen, hanem az, hogy legyenek olyan alapvető méret-, biztonsági és környezetvédelmi korlátok, amelyek a Holt-Tisza egészén egységesen érvényesülnek.

Új víziállás kizárólag előzetes írásbeli önkormányzati hozzájárulással létesülhet. A stég nem akadályozhatná a meder fenntartását és kezelését, a vízkárelhárítást, illetve a vízterület rendeltetésszerű használatát. A tervezet 4. §-a szerint két új, szomszédos víziállás legközelebbi pontjai között legalább 5 méter szabad vízfelületet kell hagyni. Ugyanakkor a helyi adottságok indokolhatják az ettől eltérő elhelyezést. A már meglévő stégeket önmagában az új távolsági szabály miatt nem kell automatikusan áthelyezni.

A Szabadstrand 637/5 hrsz. és a Szabadidőpark 38/1, illetve 38/2 hrsz. előtti vízfelületet a tervezet kiemelt közösségi partszakaszként kezeli: ezen a területen víziállást kizárólag az Önkormányzat telepíthet. Ennek célja, hogy ezek a partszakaszok hosszabb távon is közösségi funkciót tölthessenek be.

A konkrét műszaki keretek szerint a stég járófelülete – a bejáró nélkül – legfeljebb 12 m² lehet. A bejáró a partvonaltól mérve főszabály szerint legfeljebb 20 méter hosszú és legfeljebb 2 méter

széles lehet. Összefüggő nádasban a bejáró számára legfeljebb 1 méter széles nyiladék alakítható ki. Ha a nádas a partvonaltól számítva 20 méternél mélyebb, a bejáró a nádas széléig vezethet, a stég pedig a nád szélétől legfeljebb 4 méterre nyúlhatna be a mederbe.

A stég és a bejáró járófelülete a Holt-Tisza maximális vízszintje fölé legfeljebb 0,5 méterrel kerülhet. A járófelületnek síknak és botlásveszélytől mentesnek kell lennie, az egyes elemek közötti megengedett szintkülönbség legfeljebb 10 mm. A korlát legfeljebb 1,1 méter magas lehet.

Az anyaghasználatnál a tartósság, az időjárásállóság és a vízi környezet védelme a fő szempont. Elsősorban kezelt kültéri fa, fa hatású műanyag (WPC), illetve más tartós, környezetkímélő anyag alkalmazható. Hulladékból, veszélyes vagy a vízminőséget veszélyeztető anyagból víziállás nem készülhet. Zárt lakó-, üdülő-, tartózkodási vagy tárolóhelyiség nem kerülhet a stégre. A tervezet korlátot, ülőpadot, mobil napernyőt és napelemes világítást enged meg, vezetékes elektromos áram telepítését nem. Lépcső kizárólag csónakba történő be- és kiszállást szolgálhat.

A pontos mederbeli helyet a hozzájárulásban és az önkormányzati nyilvántartásban is rögzíteni kell. Ezzel elkerülhető lenne, hogy egy engedélyezett stég később ellenőrizhetetlenül más helyre kerüljön.

III. A kérelmezés és az önkormányzati döntés folyamata (8–11. §)

A szabályozás akkor működhet jól, ha az eljárás az érintettek számára is követhető. A cél ezért egy egységes kérelmezési rendszer kialakítása, amelyben előre ismert, milyen adatokat kell benyújtani, ki hozza meg a döntést és mennyi időre szólhat a hozzájárulás.

Új stég létesítéséhez, illetve rendezetlen meglévő stég fennmaradásának rendezéséhez írásbeli kérelmet kell benyújtani. A kérelemben meg kell adni a kérelmező azonosító és elérhetőségi adatait, a stég pontos vagy tervezett helyét, rendeltetését, méreteit, műszaki kialakítását és anyagait. A kérelemhez helyszínrajzot is csatolni kell, meglévő stégnél pedig a korábbi hozzájárulásra vonatkozó iratokat.

Fontos kérdés a partról történő megközelítés. Ha a víziállás csak olyan ingatlanon keresztül érhető el, amely nem az Önkormányzat tulajdona, a kérelmezőnek igazolnia kell, hogy az ingatlan használatára megfelelő jogcímmel rendelkezik. Több tulajdonos esetén a szükséges tulajdonosi hozzájárulásokat vagy más használati jogcímet is rendezni kell. Emellett szükséges beszerezni a korábbiakhoz hasonlóan a víziállás vonalával érintett – a parti sáv után következő – part menti ingatlan tulajdonosának hozzájáruló nyilatkozatát.

A döntést a tervezet szerint a polgármester hozza meg, a Szentkirályi Közös Önkormányzati Hivatal Tiszaugi Kirendeltsége előkészítése alapján. Az előkészítés során helyszíni szemle tartható és szakmai szervezetek véleménye is beszerezhető. A halászati jog jogosultja szakmai véleményezőként bevonható, azonban a véleménye nem jelent vétójogot.

A hozzájárulás rögzítené többek között az engedélyes személyét, a stég egyedi azonosítóját, pontos helyét, méretét és rendeltetését, a használati feltételeket, a fizetendő díjat, valamint a hozzájárulás időtartamát. A tervezet szerint a hozzájárulás legfeljebb 5 évre adható. A lejárat után a hosszabbítás nem lenne automatikus, azt újra kérelmezni kell.

Új stég esetén a hozzájárulás közlésétől számított 1 éven belül kell a víziállást megépíteni, majd elkészültét írásban bejelenteni. Indokolt esetben a polgármester ezt a határidőt egy alkalommal, legfeljebb további 1 évvel meghosszabbíthatná, feltéve, hogy a hosszabbítás iránti kérelem még az eredeti határidő lejárta előtt beérkezik.

IV. A stég fenntartása és mindennapi használata (12–13. §)

A szabályozás nem érhet véget a stég engedélyezésével. A Holt-Tisza állapotát és a vízpart használhatóságát hosszú távon az is meghatározza, hogy a víziállásokat milyen állapotban tartják, hogyan használják, és a használók mennyire figyelnek egymásra és a környezetre.

A tervezet ezért az engedélyes kötelezettségévé teszi a stég biztonságos, rendeltetésszerű és környezetkímélő állapotának fenntartását. A használó feladata a hulladék és szennyező anyag eltávolítása, valamint annak biztosítása, hogy a stég ne veszélyeztesse mások testi épségét, vagyonát, a víz minőségét vagy a meder fenntartását.

A használat során más stégek és más jogszerű vízhasználók érdekeit is figyelembe kell venni. A tervezet külön rögzíti, hogy a víziállás fürdés céljára önmagában nem használható. Ez a szabály a víziállás rendeltetését egyértelműsíti, és biztonsági szempontot is szolgál.

V. Lezárható stégek – hogyan teremthető egyensúly az egyéni ráfordítás és a közösségi vízhasználat között? (14–16. §)

A tervezet egyik legfontosabb, várhatóan legtöbb véleményt kiváltó kérdése a stégek lezárhatósága. A legtöbb víziállást magánszemélyek saját költségükön építettek és tartanak fenn, ugyanakkor maga a meder és a vízterület önkormányzati tulajdon. A szabályozásnak e két szempont között kell megfelelő egyensúlyt találnia.

A javasolt rendszer abból indul ki, hogy a saját költségen történő építés önmagában nem keletkeztet kizárólagos használati jogot. Ha valaki a stéget mások elől le kívánja zárni, ehhez külön kérelmet kellene benyújtania, és a lezárhatóságról az önkormányzat nevében a polgármester külön dönt. A lezárhatóság legfeljebb addig állhat fenn, ameddig maga a stégre vonatkozó alaphozzájárulás érvényes.

A lezárás nem jelent tulajdonjogot a stég alatti mederrészre vagy a vízterületre. Nem akadályozhatja a mederkezelést, a karbantartást, a vízkárelhárítást, a hatósági ellenőrzést vagy a mentést, és nem lehet úgy kialakítani, hogy más stég megközelítését vagy más jogszerű vízhasználatot ellehetetlenítsen.

A lezárható stéget a part felől jól látható „LEZÁRHATÓ VÍZIÁLLÁS” felirattal és az önkormányzati azonosítóval kell megjelölni. A lezárhatóságért a rendes mederhasználati díjon felül a jelenlegi tervezet szerint 1.700 Ft/m²/év többletdíjat kell fizetni. Fontos, hogy a díj befizetése önmagában nem keletkeztet lezárási jogot: ahhoz külön önkormányzati hozzájárulás szükséges.

A lezárhatóság megszűnik többek között a hozzájárulás lejártával, az alap-hozzájárulás megszűnésével, a stég megszüntetésével, a díj felszólítás ellenére történő meg nem fizetésével, illetve súlyos vagy ismételt szabálysértés esetén.

VI. Közhasználatú stégek – a közösségi vízpart jövőképe (17. §)

A Holt-Tisza jövőjét nem kizárólag az egyéni használatú stégek rendezésében látjuk. Fontos cél, hogy legyenek olyan jól azonosítható, biztonságos és fenntartott víziállások is, amelyeket a közösség használhat. Ezek szolgálhatják például a vízre szállást, a csónakos és rekreációs használatot, a turisztikai programokat vagy más közösségi célokat.

A tervezet szerint közhasználatú víziállást az Önkormányzat létesíthet vagy jelölhet ki. A Képviselő-testület döntése határozná meg a pontos helyet, a használati célt, az esetleges időbeli korlátozásokat és a fenntartás felelősét. A használat főszabály szerint díjmentes lenne.

A közhasználat azonban nem jelentene szabályozatlanságot. A használók nem veszélyeztethetik mások testi épségét vagy a stég állagát, nem akadályozhatják indokolatlanul mások használatát, és kötelesek óvni a vízminőséget, valamint a vízi és parti élővilágot. Rendezvény, karbantartás, javítás, veszélyelhárítás vagy más közérdekű ok miatt az Önkormányzat a használatot ideiglenesen korlátozhatja.

A hosszabb távú vízió szerint az egyéni stégek rendezett rendszere mellett a Holt-Tiszán több olyan közösségi pont is kialakulhat, ahol a vízhez való hozzáférés nem egy magánstég használatától függ.

VII. Azonosítás és nyilvántartás – legyen minden stég jogi helyzete egyértelmű (18–19. §)

A jelenlegi helyzet rendezésének egyik alapfeltétele, hogy az Önkormányzat pontosan tudja, melyik stég hol található, ki használja, milyen jogcímen, meddig érvényes a hozzájárulása és milyen feltételek vonatkoznak rá. Ennek érdekében a tervezet egységes azonosítási és nyilvántartási rendszert vezet be.

Minden jogszerű víziállás egyedi önkormányzati azonosító számot kap. Az azonosító táblát a vízfelület felől jól látható helyen kell elhelyezni, azon szerepel Tiszaug Község Önkormányzatának megnevezése, az egyedi azonosító, a használó neve és hozzájárulás alapján a telefonszáma a könnyebb elérés érdekében. Lezárható stégnél a lezárhatóságot is fel kell tüntetni.

Az önkormányzati nyilvántartás tartalmazza többek között a stég pontos helyét, az engedélyes nevét és elérhetőségét, a stég méretét, a hozzájárulás számát és időtartamát, a díjfizetésre és lezárhatóságra vonatkozó adatokat, valamint az ellenőrzések időpontját és lényeges megállapításait.

A cél nem az adminisztráció öncélú növelése, hanem az, hogy néhány éven belül ne legyen olyan stég a Holt-Tiszán, amelyről nem lehet megállapítani, kihez tartozik és milyen feltételekkel használható.

VIII. A meglévő és rendezetlen stégek rendezése (20–21. §)

A rendeletalkotás legérzékenyebb része a már meglévő víziállások helyzete. A cél az, hogy az új szabályozás ne tegye egyik napról a másikra bizonytalanná azok helyzetét, akik korábban jogszerűen kaptak hozzájárulást, ugyanakkor hosszabb távon a rendezetlen jogállású stégek se maradjanak ellenőrizetlenül a mederben.

A jelenlegi tervezet szerint az érvényes hozzájárulással rendelkező meglévő stég a hozzájárulásban meghatározott időtartamig és feltételekkel tovább használható. Ezeket a stégeket felveszik az új önkormányzati nyilvántartásba. A rendelet hatálybalépése önmagában nem kötelezi a jogszerű meglévő stéget a méretének vagy helyének megváltoztatására.

Más a helyzet akkor, ha egy meglévő stéghez nem igazolható érvényes önkormányzati hozzájárulás. Ezek a víziállások nem válnak automatikusan jogszerűvé, de használójuk kérelmezheti a fennmaradás rendezését. Az eljárás során egyedileg vizsgálnák a stég helyét, méretét, kialakítását, használati célját, a létesítés ismert körülményeit, az esetleges korábbi jogcímet, a mederkezelési szempontokat és a vízterület más használataira gyakorolt hatást.

Ez a megközelítés tudatosan kerüli mindkét szélsőséget: sem automatikus legalizálást, sem automatikus bontást nem kíván. A cél az egyedi, méltányos, de jogszerű rendezés.

IX. Gazdátlan és szabálytalan stégek, felszabaduló mederhelyek, ellenőrzés (22–24. §)

A rendezett rendszerhez azokat a helyzeteket is kezelni kell, amikor egy stég használója már nem azonosítható, vagy a víziállás hozzájárulás nélkül, illetve a szabályokkal ellentétes módon áll a mederben.

Ha egy stég létesítője vagy használója nem állapítható meg, az Önkormányzat a szükséges intézkedés érdekében az illetékes vízügyi hatóságot keresi meg. Ha az eltávolítás után felszabaduló mederhely továbbra is alkalmas stég elhelyezésére, az a jövőben újra kijelölhető lenne, és az Önkormányzat nyilvános felhívást tehet közzé annak használatára.

Az ellenőrzés kiterjedne a stég helyére, méretére, műszaki állapotára, használatára, az azonosító tábla meglétére, a lezárás módjára és a díjfizetés teljesítésére. A tervezet ugyanakkor nem kíván az Önkormányzat számára olyan önálló hatósági bontási jogkört létrehozni, amellyel nem rendelkezik. Hozzájárulás nélkül vagy szabálytalanul létesített víziállás esetén az illetékes vízügyi hatóság intézkedése kezdeményezhető.

X. Használóváltás és a tervezett díjrendszer (25. § és 2. melléklet)

A szabályozás abból indul ki, hogy az önkormányzati hozzájárulás egy meghatározott használóhoz és egy meghatározott stéghez kapcsolódik, ezért a használó személyének változása nem maradhat bejelentés nélkül. A tervezet szerint a változást 30 napon belül írásban be kell jelenteni. A hozzájárulás nem szállna át automatikusan az új használóra, az új használó mederhasználati engedélyéről külön döntés születik az Önkormányzat részéről.

A tervezet a mederhasználathoz éves díjrendszert kapcsol. Természetes személy esetén a tervezett alapdíj a jelenleg ismert 2.500 Ft/m²/év, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén 4.000 Ft/m²/év. Lezárható víziállás esetén ehhez további 1.700 Ft/m²/év díj kapcsolódna.

A helyi kötődés megjelenik a kedvezményekben is. Tiszaugi állandó lakcímmel rendelkező természetes személy, illetve a tiszaugi székhelyű bejegyzett civil szervezet egységesen 1.900 Ft/m²/év díjat fizetne. A használó személyében bekövetkező változás külön díja 10.000 Ft/alkalom.

Az éves díjat főszabály szerint annak kell megfizetnie, aki január 1-jén a stég használója, március 31-i fizetési határidővel. Év közben újonnan létrejövő használatnál a díj az engedélyt követő hónaptól időarányosan lenne fizetendő.

A díjrendszer célja nem kizárólag bevétel képzése. A koncepció szerint a díj annak kifejezése is, hogy az önkormányzati meder meghatározott részének tartós használata értéket képvisel, miközben a helyi lakosok és helyi civil közösségek kötődését a rendszer kedvezménnyel ismeri el.

XI. Hatálybalépés és átmenet az új rendszerre (26. §)

A tervezet jelenleg 2027. január 1-jei hatálybalépéssel számol. A cél azonban nem az, hogy ezen a napon egyik pillanatról a másikra minden korábbi gyakorlat megszűnjön, hanem az, hogy ettől az időponttól egy rendezett átmeneti folyamat induljon el.

A tényleges működéshez az Önkormányzatnak elő kell készítenie a nyilvántartást, az azonosító rendszert, a kérelmi dokumentumokat, a döntési és ellenőrzési folyamatot, valamint a díjfizetés adminisztrációját. Ugyanilyen fontos az érintettek tájékoztatása: minden stéghasználónak érthetően tudnia kell majd, hogy az ő víziállása melyik kategóriába tartozik, van-e teendője, kell-e kérelmet benyújtania, milyen dokumentumokat kell csatolnia és milyen díjfizetésre számíthat.

Az előzetes véleményezés ennek az átmenetnek már az első lépése. A cél, hogy a végleges rendelet elfogadásakor ne csak az Önkormányzat rendelkezzen szabályozási elképzeléssel, hanem az érintettek is ismerjék annak logikáját és legyen lehetőségük a gyakorlati tapasztalataik beépítésére.

Összegző vízió – milyen Holt-Tiszát szeretnénk néhány év múlva?

A szabályozás akkor tekinthető sikeresnek, ha eredménye nem pusztán egy új rendelet és egy új nyilvántartás lesz. A valódi cél az, hogy néhány éven belül a Holt-Tiszán minden stég jogi helyzete egyértelmű legyen, a veszélyes vagy környezetkárosító állapotok fokozatosan megszűnjenek, a jogszerű használók kiszámítható keretek között használhassák víziállásukat, és az új igények átlátható eljárásban legyenek elbírálhatók.

A jövőkép része a természetes vízparti karakter megőrzése is. Nem szeretnénk a Holt-Tiszát túlzottan beépített, egymást érő vagy épületszerű stégekkel terhelni. Ugyanakkor a szabályozásnak figyelembe kell vennie, hogy a Holt-Tisza különböző partszakaszai nem azonos adottságúak. A nádas mélysége, a parti megközelítés, a meglévő stégek sűrűsége és a használati szokások eltér-

nek. Ezért olyan keretre van szükség, amely világos alapelveket és számszerű korlátokat határoz meg, de indokolt esetben lehetőséget hagy az egyedi helyi adottságok mérlegelésére.

A közösségi és az egyéni használatnak egymás mellett kell működnie. A cél nem az, hogy minden stég közhasználatú legyen, és nem is az, hogy az önkormányzati vízpart fokozatosan kizárólagos magánhasználatú területekre tagolódjon. A lezárható stégek szabályozása és a közhasználatú víziállások kialakítása ennek az egyensúlynak a két oldala.

Az Önkormányzat ezért a véleményezés során nemcsak azt várja, hogy az érintettek egy-egy számértékről mondjanak véleményt. Fontos minden olyan helyi tapasztalat, amely megmutatja, hogy egy tervezett szabály a gyakorlatban hol működne jól, hol okozna nehézséget, és milyen megoldással lehetne egyszerre védeni a Holt-Tiszát és biztosítani a hagyományos, jogszerű használat lehetőségét.

Kiemelten várjuk a véleményeket

- a meglévő, régi stégek rendezésének módjáról és az indokolt átmeneti időről,
- a lezárható stégek külön engedélyezéséről,
- a közhasználatú stégek lehetséges helyéről és funkcióiról,
- a természetes személyekre, szervezetekre és helyi érintettekre vonatkozó díjakról és kedvezményekről,
- a gazdátlan, illetve rendezetlen stégek rendezésének eljárásáról,
- a 2027. január 1-jei bevezetéshez szükséges felkészülési és tájékoztatási időről.

Az előzetes egyeztetés célja, hogy a végleges szabályozás a Holt-Tisza védelmét, a közösségi érdeket és a jogszerű stéghasználók gyakorlati szempontjait egyszerre, kiegyensúlyozottan tudja szolgálni.

A véleményeket 2026. november 10. napjáig várjuk a turizmus@tiszaug.hu e-mail címre vagy írásban a Tiszaugi Polgármesteri Hivatalba (6064 Tiszaug, Rákóczi út 51.)

Tiszaug, 2026. október 9.

Tiszaug Község Önkormányzata